

Móricz Zsigmond és a nyilvánosság

FEUILLETON - LIV. évfolyam 33. szám, 2010. augusztus 19.

Móricz írói „belépőjeként” hagyományosan a *Hét krajcár* című novellát tartjuk számon, a beavatást végző „papként” pedig a (nála három évvel fiatalabb Móriczot „egy apa gyöngédségével” fogadó) Osvát Ernőt. Azért is nyugszunk bele a pályakezdésnek ebbe a változatába könnyen, mert megtanultuk, hogy az íróknál ez így szokott lenni: keresgéljük egy ideig a „hangjukat”, aztán, mintegy varázsütésre, felfedezi őket az irodalom, hogy innentől kezdve egyenletes tempóban fejlődjenek, egészen az összegző, számadást jelentő, életmű-záró alkotásokig. A *pályakezdés* azonban nem pusztán tény, többnyire utólagos konstrukció, lehet az íróé magáé vagy az irodalomtörténészé, és különböző mintázatai is kialakulhatnak attól függően, milyen történetet kívánunk ráépíteni.